
Poznej svého protivníka

Policejní kontrola protestů v Německu

K čertu s G20: autonomní antikapitalistická aliance
proti summitu G20 v Hamburku

Disclaimer: Veškeré informace uvedené v překladu slouží pro studijní účely; vydavatel ani distributor neručí za jejich možné zneužití.

Při distribuci mějte na paměti, že se jedná o citlivý materiál a že represivní složky mohou projevit zájem o jeho čtenáře a šířitele. Zachovávejte bezpečnostní kulturu a s policií vždy odmítněte hovořit.

Na úvod

Summit G20 v německém Hamburku se rychle blíží. Desítky tisíc aktivistek a aktivistů, včetně mnoha lidí ze zahraničí se mobilizují k protestům. Můžeme v klidu říci, že všechny naše akce bez ohledu na to, jaký přístup k protestu či narušení summitu zvolíme, se budou muset vypořádat s určitou úrovní policejní přítomnosti. Pro lidi bez větší zkušenosti s velkými veřejnými akcemi v Německu je zásadní vědět, že německé taktiky kontroly protestů se významně liší od těch užívaných v dalších západních zemích, jako je Francie, Itálie, Dánsko či Velká Británie.

O čem text je

Tento článek se věnuje vybavení a taktikám užívaným německými policejními silami pro vypořádání se s protesty anebo nepokoji. Nahlíží i do organizační struktury policie v Německu a její historie, ale pokusíme se vás tím příliš neznudit. Kromě toho chceme poskytnout nápady na opatření, která můžete při konfrontaci s policií přijmout – ať už jako jednotlivci nebo afinitní skupiny¹. Přinášíme také stručný přehled nejdůležitějších právních témat týkajících se demonstrací.

Čím text není

Tento text není hlubinným vhledem, přece jenom jsme nechtěli sepsat knihu. Také tu nejsme proto, abychom diskutovali o výhodách a nevýhodách přímých útoků na policii, vysvětlovali politickou roli policejního aparátu v pozdním kapitalismu nebo poskytovali rozsáhlé právní rady. Také – a to chceme zdůraznit – vás nechceme vystrašit. Spíše naopak: když budete vědět, proti čemu stojíte, můžete se adekvátně připravit a v důsledku vám bude mnohem méně hrozit, že vás vyděsí neznámá situace.

Komu je text určen?

Článek se zaměřuje primárně na aktivisty a aktivistky mimo Německo, kteří mají jen malou nebo žádnou osobní zkušenost s fungováním německé policie. Nezáleží na tom, jestli jste dlouholetí aktivisté nebo se podobného protestu účastníte poprvé. Pokud se vám text bude líbit, neváhejte ho vytisknout a rozšířit mezi své přátele a soudruhy nebo přeložit, aby si ho mohli přečíst i ti, kdo nemluví anglicky.

Kdo je autorem?

Chceme, aby bylo zřejmé (tedy víceméně), z jakého úhlu pohledu jsme text psali. Jsme malá skupina, která se v posledních dvou dekadách různými způsoby zapojovala do politických bojů na levici. Jsme z Německa, a odtud je také většina našich zkušeností, i když se někteří z nás účastnili protestů v jiných evropských zemích.

¹ Malé nehierarchicky organizované skupiny do deseti lidí; „naše“ základní organizační jednotka – pozn. překl.

Během let jsme došli k závěru, že i když policajti nejsou naši primární nepřátelé (váš pohled se může lišit), jsou často první překážkou, se kterou se střetáváme. Znalost toho, čemu čelíme, nám ve většině situací výrazně pomohla při přípravě a provedení úspěšných akcí. Doufáme, že vám tento text pomůže k témuž.

Začneme stručným vhledem do organizační struktury a historie německé policie. Následně se podíváme na vybavení, zbraně a taktiky obvykle užívané pro kontrolu protestů, stejně jako na možnosti, jak jim čelit. Text zakončíme několika právními radami.

Tak jdeme na to, ne?

Obsah

1. Organizační struktura německé policie	(4)
2. Historie policejního zvládnutí protestů a „kontroly davu“ v Německu	(4)
3. Vybavení policie	
1. Osobní vybavení	(6)
2. Vozidla	(7)
3. Zvířata	(8)
4. Taktika	
1. Udržování kontroly	(9)
2. Zatýkání „na jistotu“	(10)
3. Ztráta kontroly	(10)
5. Kontrataktiky	(11)
6. Krátce o právu	(12)

1. Organizační struktura německé policie

Zprvée, „německá policie“ v podstatě neexistuje. Německo je spolková republika tvořená šestnácti spolkovými zeměmi. Každá má vlastní policejní složky. Federální vláda má vlastní sílu, federální policii (*Bundespolizei*), což dělá dohromady sedmáct různých policejních složek. Za každou z nich je odpovědný příslušný ministr vnitra. V Hamburku se tento post nazývá „senátor vnitra“ a zastává jej Andy Grote ze sociální demokracie. I když napříč německými represivními složkami panuje určitý konsensus ohledně taktik, vybavení a tréninku, liší se jejich vzhled, doktrína, mentalita, zkušenosti atd.

Když je někde zapotřebí velké množství policajtů, dotyčnou spolkovou zemi můžou v tomto ohledu podpořit jiné země a federální policie a taky k tomu často dochází. V současnosti to vypadá, že na summitu v Hamburku bude kolem 15 000 strážců zákona z celého Německa. I když má každá spolková země vlastní pravidla pro chování a pravomoci policie, její policisté se vždy řídí zákony země, kde operují – v tomto případě tedy pravidly hamburské policie.

V ulicích bude nejvíc příslušníků *Bereitschaftspolizei*, tedy pořádkové policie, a to jak pěších, tak za volanty různých aut a vodních děl. Obvykle jsou rozděleni do oddílů *Hundertschaften*, které navzdory názvu nemusí mít nutně sto příslušníků. Nejmenší jednotkou je četa (*Gruppe*) o deseti až patnácti policajtech. Jeden *Hundertschaft* je tvořen zhruba devíti četami.

Kromě toho – ať už zvlášť nebo v jiných jednotkách – působí specializované jednotky *Beweissicherungs und Festnahmeinheiten*. Chápeme, že se jedná o jedno z těch německých slov, která nerodilým mluvčím způsobují noční můry, a proto budeme používat jejich oficiální zkratku BFE. BFE se zaměřuje na zatýkání a zajišťování lidí. Jejich název si zapamatujte, ještě o nich bude řeč.

2. Historie policejního zvládání protestů a „kontroly davu“ v Německu

Něco málo na úvod: podíváme se na historii vztahující se k současnému politicko-administrativnímu systému Německa. To znamená, že začneme u federální republiky v roce 1949 a nebudeme se zabývat událostmi socialistického východního Německa (NDR). Jednak proto, že tu masové protesty prakticky neexistovaly, jednak proto, že stávající policejní složky byly sjednoceny podle standardů západního Německa.

Po druhé světové válce Německo, i když formálně demokratické, zůstalo silně autoritářskou zemí. Protesty byly vzácné, a pokud lidé do ulic vyšli – jako v roce 1950 proti znovuvyzbrojení Německa –, bylo jen málo těch, kteří překračovali zákonné hranice a dělali potíže. Když už k tomu došlo, policie se vůči nim nechovala zrovna zdrženlivě. Otázka policejních reakcí na protesty nabyla na aktuálnosti v roce 1962, kdy policajti zatkli několik kytaristů za to, že hráli moc nahlas. Následná tvrdá policejní reakce policie proti lidem, kteří si na zatčení stěžovali, vedla k pěti nočním riotům. V návaznosti na to mnichovská policie přišla s taktikou deeskalace, o které si ještě povíme později.

Ke konci šedesátých let se protesty proti vzdělávací reformě, válce ve Vietnamu, bývalým nacistům v politice a spoustě dalších věcí staly běžnou věcí. Policejní reakce na protestní pochody (z nichž řada byla podle pozdějších standardů naprosto zákonná) zůstávala tvrdá – například roku 1967 v západním Berlíně zastřelili mírumilovného protestujícího.

V sedmdesátých letech se objevila dvě hnutí, která určila, jak budou konfrontace s policií během dalších dvou dekád vypadat – squaterské a protijaderné hnutí. Obě hnutí v sobě měla přinejmenším sekce, které se „profesionalizovaly“ v boji s policií za použití helem, plynových masek, tyčí, praků a dalšího vybavení. Tehdy dostali nové vybavení i policajti – vylepšená vodní děla, štíty, slzný plyn atd.

Během osmdesátých let, během nichž došlo k dalšímu velikému vzestupu militantních akcí – výrazně většímu než v „generaci vymezujících“ šedesátých letech – se konfrontace staly doslova brutálními. Mezi lety 1981 a 1987 došlo dokonce k mnoha úmrtím protestujících. Veškerá „deeskalace“ byla zapomenuta, když konzervativní ministři obrany mluvili o „občanské válce“. Policie se nicméně zasekla na taktice, která je dodnes užívána v některých evropských zemích – velké formace těžkooděnců kryjících se za štíty a chrlicích slzný plyn a vodu z vodních děl na každého, kdo se přiblíží.

V roce 1987 ale došlo k zásadnímu taktickému obratu. Prvního máje tisíce Berlíňanů vyhnaly policii ze čtvrti Kreuzberg. Podařilo se jim obklíčit a přechytračit špatně pohyblivé policejní formace, čímž dosáhli toho, že se policie musela na několik hodin stáhnout. Západní Berlín byl první spolkovou zemí, která ustavila speciální jednotku, jejímž úkolem bylo dostat se na dosah militantním demonstrantům a zatknout je namísto neúčinného rozhánění. Tak vznikla předchůdkyně dnešní BFE. Když v listopadu 1987 militant zastřelil dva policisty během nepokojů ve Frankfurtu, policie dospěla k závěru, že sledování dění „uvnitř“ davu je zásadní.

Během dalších dvaceti let vznikly oddíly BFE v každé spolkové zemi a ve federální policii. Zákony se změnily a zakázaly protestujícím jak ochranné pomůcky, tak maskování. Kromě toho se výrazně zvýšily počty policajtů v „rizikových“ situacích. Prvního května 1989, když tisíce Berlíňanů přímo napadly policii, bylo ve službě 1200 příslušníků. Letos policie nasadila 6000 lidí kvůli několika desítkám demonstrantům házejícím lahve.

3. Vybavení policie

3.1 Osobní vybavení

- **zbroj:** každý příslušník pořádkové jednotky nosí ochrannou zbroj. Hlavu mu chrání helma s průhledným štítem, která má i těžkou koženou klapku kryjící zadní část krku. Některé oddíly nosí pod helmami kukly – oficiálně kvůli ochraně před ohněm, ve skutečnosti ale spíše kvůli znemožnění identifikace. Trup včetně ramen kryje ochranná polstrovaná vesta, která poskytuje ochranu i proti nožům. Vesta také zakrývá většinu kapes a pouzder pro další vybavení. Končetiny kryjí chrániče z tvrzeného plastu, jež v sobě nicméně mají mezery kvůli umožnění pohybu. Většina těžkooděnců potom nosí i rukavice různých druhů, většinou s polstrováním, tvrzením či kevlarovými vložkami. Kromě toho mají samozřejmě i bojové boty, nicméně bez kovové špičky. Celý krunýř doplňuje ohnivzdorný overal. Ten těžkooděnci nosí buď pod brněním, nebo na něm – to se liší podle spolkových zemí. Dohromady celé vybavení váží kolem 25 až 30 kilogramů.
- **obušek:** většina policejních jednotek v Německu přezbrojila na tzv. tonfu – obušek z tvrzeného plastu s krátkou rukojetí po straně. Tonfa může být při správném vedení úderu dlouhým koncem velice nebezpečná. I proto je oficiálně zakázáno útočit jí na hlavu

– určitě ale nepočítejte s tím, že se toho policajti budou držet. Každopádně je širší použití obušků poměrně ojedinělé a těžkooděnci se většinou spoléhají na kopy a údery, pokud potřebují užít tvrdou sílu.

- **pepřový sprej:** pro německé těžkooděnce se pepřový sprej stal velmi populární zbraní pro obranu i útok. Je rozstříkovan z příručních nádobek, které obsahují buď 60 mililitrů (RSG-3 s dosahem 1–3 metry) nebo 400 mililitrů (RSG-5 s dosahem 6–8 metrů). Obě varianty vystřikují mířený proud, nikoli aerosol nebo gel. Pepřový sprej způsobuje intenzivní pocit pálení kůže, ale především očí, nosu a úst. Protože je na olejové bázi, je velmi obtížné jej opláchnout čistou vodou. Očekávejte jeho masivní nasazení – během jednoho z posledních protestů při převozu nukleárního odpadu v Německu policie vystříkala více než čtyři tisíce pepřových sprejů během pouhých tří dnů. Pepřový sprej je znám coby příčina závažných problémů pro lidi s astmatem a může být smrtící pro osoby intoxikované určitými látkami (k tomu dodáme, že zdaleka nejen proto důrazně doporučujeme na akce chodit **zcela** za střízliva).
- **kamery:** do podrobností zaběhneme v pasáži o taktice. Určitě ale počítejte s tím, že policie využije pro dokumentování dění na demonstraci jak fotky, tak video. Pokud zachytí protiprávní jednání, pokusí se zaznamenat, kdo se jej dopustil, a později dotyčné zadržet. Policejní kamery jsou samozřejmě digitální a analýza materiálů tak může probíhat prakticky okamžitě.
- **palné zbraně:** němečtí policisté mají povoleno si na službu u pořádkové policie přinést pistoli vzhledem k nebezpečnosti takové práce. V posledních deseti i více letech se na demonstracích sice nestřílelo, ale policajti několikrát za poslední roky zbraň tasili a ohrožovali s ní lidi. Obvykle se přitom jednalo o fízly v civilu, kteří byli odhaleni a napadeni. Palba do davu je v Německu policii výslovně zakázaná – to se nicméně nevztahuje na situace, kdy policajt střílí v sebeobraně (nebo to tvrdí).
- **slzný plyn:** dřív byl široce používán, ale po roce 2000 víceméně vymizel a vrací se až v posledních letech. Slzný plyn byl ve větší míře použit v poslední době například při protestech Blockupy ve Frankfurtu v roce 2015 nebo proti antifašistům stojícím týž rok v Lipsku proti náckovské demonstraci. Bývá vystřelován coby kapsle ze 40mm granátometů. Po výstřelu se kapsle otevře a vypustí osm až deset menších nádobek s plynem, které vyhoří krátce po dopadu na zem. Kvůli tomu je prakticky nemožné je házet nebo odkopávat pryč. Pokud se vám i tak dostane do ruky stále dýmající slzný granát, nezapomeňte si chránit kůži před žárem. Slzný plyn užívaný v Německu je spíše slabý, i když jeho účinky mohou záviset na teplotě okolí (nižší je lepší), zdravotním stavu zasaženého a dalších faktorech. Omýt se od slzného plynu je výrazně snazší než smýt pepřový sprej.
- **štíty:** nejsou příliš rozšířené, protože omezují pohyblivost. Většinou jimi disponují policajti, kteří hlídají konkrétní pozici, např. významnou budovu. Ti mohou štíty užívat nejen k ochraně sebe sama, ale i ke krytí oken proti různým projektilům. Policejní štíty jsou z průhledného plastu a jsou vysoké zhruba 110 centimetrů – chrání tedy nositele od spodní části stehen po ramena. I policajti, kteří se nepohybují ve velkých skupinách (např. dopraváci) mohou mít v autě schovaný štít jako ochranu pro případ nouze.
- **tasery a gumové projektily:** zatím nejsou používány.

- **pepřové kuličky:** v zásadě se jedná o paintballové střely naplněné práškovou variantou pepřového spreje místo barvy. S velikým mediálním humbukem je policie uvedla před několika lety v Sasku, nicméně se ukázalo, že jsou úžasně neúčinné. Není pravděpodobné, že by došlo na jejich použití.
- **svítilny:** německá policie používá velice výkonné svítilny jednak pro vidění ve tmě, jednak pro dezorientování a oslnění lidí. Pokud je to možné, **nedívejte** se do nich.
- **nože:** policajti nože nosí, oficiálně pro řezání provazů, pásů v autě a dalších věcí v případě nehody atd. Máme nicméně zprávy o tom, že policajti noži rozřezávali věci protestujících – šlo např. o prořezávání stanů či pneumatik.

3.2 Vozidla

- **hlídkové vozy:** o nich není moc co říct. Běžná auta v policejních barvách se sirénou na střeše. Během demonstrací se nepoužívají.
- **motocykly:** platí o nich totéž, co o hlídkových vozech. Mohou být k vidění hlavně jako eskorta významných hostů v rámci diplomatického protokolu.
- **vozy jednotek:** přepravují policajty jednotlivých oddílů. Jeden vůz většinou znamená jednu jednotku. Policie v nich zpravidla nenajíždí proti davu, kdy by těžkooděnci vyskakovali za jízdy nebo se kryli za autem – spíše se do oblasti přesunují pěšky. U aut se jedná o svého druhu dodávky značek Mercedes, Volkswagen nebo Ford (dle spolkových zemí). Okna jsou vyrobena z neprůrazného lexanu – průhledného plastu schopného odolat značné síle. Starší auta mají místo toho kovové ochrany oken a čelní štít. Kola a pneumatiky jsou většinou schopné fungovat i v nouzových podmínkách.
- **specializované vozy:** sem řadíme antony, velitelská auta, sledovací vozy a vozy s ampliony. Antony disponují malými celami. Velitelské vozy jsou vybaveny počítači a systémy pro analýzu záznamů z demonstrace – proto je můžeme identifikovat podle velké chladicí jednotky na střeše. Sledovací vozy poznáme podle videokamery na teleskopické tyči, která umožňuje sledovat dění z výšky a pozorovat třeba dění skryté za transparenty atd. Auta s ampliony slouží ke sdělování výzev nebo oznámení toho, že se chystá použití síly.
- **vodní děla:** německá policie používá „WaWe“ (zkratka ze slova *Wasserwerfer* – vodní dělo) typu 9000 a 10 000. WaWe 9000 se používá od osmdesátých let a postupně je nahrazováno novějším typem. Může nést až devět tisíc litrů vody, má dvě trysky na střeše a další pod zadním nárazníkem. Trysky jsou kontrolovány samostatně z vozu a mají „dostřel“ až šedesát metrů při schopnosti vyvinout maximální tlak dvaceti barů. WaWe 9000 mají také megafony a světlomety pro použití v noci. Nové WaWe 10 000 nesou deset tisíc litrů vody pro tři trysky umístěné na střeše vozu – dvě vpředu a jednu vzadu. Vedle trysek jsou umístěné HD kamery umožňující míření i v případě zakrytí výhledu z vozu. WaWe 10 000 kromě toho disponuje schopností vytváření vodní clony, která může krýt postupující těžkooděnce jak před odhalením, tak před hořícími projektily. Oba typy vodních děl mohou stříkat nejen vodu, ale i roztok slzného plynu, na což dohlíží velitel vozu. Vodní děla se prakticky vždy používají po dvou s policajty okolo.

- **obrněné transportéry:** oficiálně se označují za „speciální vozy“, obvykle se jim ale říká „protibarikádový tank“ (*Räumpanzer*). Jsou navrženy proti ozbrojeným teroristům, což v praxi znamená, že se jedná o nejobrněnější policejní vozy. Na demonstracích se obvykle používají v kombinaci s vodními děly pro odstranění překážek z cesty. Obrněný transportér má dost síly na rychlé proražení prakticky **jakékoli** barikády a může být vybaven i granátometem na slzotvorné granáty na střeše, i když tato varianta nebyla už dlouho použita.
- **vrtulníky:** policie užívá vrtulníky hlavně pro pozorování a transport. Pozorovací helikoptéry operují ve výškách kolem 1500 metrů a **disponují videotechnikou schopnou pořizovat vysoce kvalitní záběry** i z této výšky. Transportní vrtulníky spadají pod federální policii a slouží k rychlému přesunu jednotek. I když k tomu docházelo hlavně při protestech ve vesnických oblastech (např. při summitu G8 v roce 2007), policie je schopná tuto metodu transportu používat i ve městě.

3.3 Zvířata

- **koně:** většina zemí od užívání koní u pořádkových jednotek upustila, jsou nicméně stále k dispozici. Policie koně používá jednak coby prostředek k zablokování prostoru, jednak k rychlému zabránění prostoru a přímému útoku. **Dávejte si dobrý pozor** na kopyta a na policajta v sedle. Místo tonfy používá delší a pružnější obušek, kterým vzhledem ke své pozici velmi často zasáhne hlavu.
- **psi:** psy policie používá jednak kvůli čichu pro hledání drog, výbušnin atd., jednak jako zastrašovací prostředek pro kontrolu davu. Psi používaní k druhému účelu jsou větší a každého vodí jeden policista. Z naší zkušenosti vyplývá, že je policie takřka nikdy na dav nevypouští, ale spíše je používá pro obtěžování a zastrašování protestujících, kdy je připoutané na vodítku nechává na lidi naskakovat.

4. Taktika

Německá kontrola protestů je založená na předcházení ztrátě kontroly nad situací a na provádění „zadržení na jistotu“, kdy se chytají primárně lidé, u kterých je dost důkazů k odsouzení. Nástrojem pro to je jednotka BFE.

4.1 Udržování kontroly

Policie se snaží detailně sledovat, kdo na demonstraci přišel, co měl u sebe a jak se akce odehrává. K tomu se obvykle snaží ovlivnit trasu demonstrace tak, aby se nepřiblížila k důležité infrastruktuře – tzv. rudé zóně summitu atd. Předběžná opatření také zahrnují odpírání vstupu podezřelým zahraničním protestujícím či „radění“ občanům Německa, aby nejezdili např. do Hamburku.

Na samotné akci se policie může snažit prohledávat podezřelé jedince. To znamená prohrabání batohu či legitimování za účelem zjištění toho, zda byl dotyčný dříve trestán za chování na demonstracích. Je možné – a **doporučujeme** to – tyto kontroly obejít. Můžete se třeba přidat k demonstraci později nebo se přidat ke skupinám, které kolektivně odmítají kontrolami projít.

Po začátku protestu policie používá k udržení kontroly rozličné nástroje. Může se jednat o deeskalační techniky: opuštění potenciálně násilné situace ústupem či snahou rozmluvit lidem určité chování předtím, než na místo vyšle těžkooděnce. Může k tomu také použít doprovod demonstrace oddíly těžkooděnců po stranách pochodu. Kromě toho policie účastníky natáčí, aby měla důkazní materiály při případné eskalaci situace.

Silnou policejní taktikou pro zajištění kontroly je **kettling**², tedy obklíčení skupiny lidí a její zadržování na místě. Kettling jednak může sloužit k prostému zastavení, paralyzování a demoralizování skupiny, jednak jako příprava na hromadné zadržení/zajištění. Je nemožné s určitostí odhadnout, v jakém „kotli“ se zrovna nacházíte a jak se vyvinou policejní plány s vaší skupinou. První varianta může být v případě akcí proti summitu použita např. do doby, než se kolem přesune delegace politiků. Druhou jsme mohli zažít na protestu „M31“, kdy policie vytlačila z demonstrace asi pět set lidí, obklíčila je a zajistila³.

Zásadní je, abyste i v případě kettlingu zůstali v klidu. Zdaleka nejhorší situace je, když se pokusíte o militantní protiakci v momentu, kdy se po počátečních, mnohdy chaotických minutách „kotel“ ustálil a policie tak má situaci zcela v moci. Místo toho se zbavte **všech** inkriminujících materiálů, včetně masek, rukavic ad.

Do zadní části demonstrace se pokusí „zamíchat“ policie. To zahrnuje vysílání malých jednotek – obvykle lidí z BFE („tajní“) – do davu. Tito policajti se potom nenuceně a zdánlivě bezúčelně budou potloukat kolem. To slouží dvojímu účelu: jednak se tak jednotky BFE umístí na pozice, odkud mohou udeřit v kterémkoli směru, aniž by se museli prodírat k místu dění davem. K tomu se přítomností policie v davu komplikuje vytvoření jednotného bloku, který by mohl na policii organizovaněji zaútočit.

4.2 Zatýkání „na jistotu“

Tohle je další bod, kdy do hry přichází BFE. Její lidé jsou vycvičení a vybaveni pro cílená zajištění jednotlivců, které se povedlo „tajným“ natočit nebo jinak zaznamenat. Využívají různé prostředky k tomu, jak se dostat do blízkosti cíle, rychle jej přemoci a odvést pryč bez nutnosti větších konfrontací. Standardní taktika spočívá v prostém „připlížení se“ k vyhlédnutému cíli. Tehdy jsou policajti schopni přiblížit se pomalu, klidně a zdánlivě zcela bez zájmu, aby ze vzdálenosti několika metrů následně vyrazili a popadli protestujícího.

Další taktikou je užití rozrušovacího klamného útoku: tehdy jednu stranu demonstrace napadne několik oddílů těžkooděnců. Akčnější protestující se na tu stranu nahnou, aby odrazili útok, přičemž se z druhé strany paralelně přiblíží další policejní jednotky, které se do davu vrhnou zezadu s cílem pochyvat vytipované cíle.

Zajištění jsou natáčená, ale v případě, že se stanete obětí policejní brutality, nespolehejte na to. Videomateriály slouží **primárně** jako materiál pro identifikování dalších podezřelých. Pokud je totiž jednotka provádějící zajištění napadena, policie může vyslat další jednotky, aby zajistily útočníky. Tak se to může opakovat v podstatě donekonečna.

2 Od anglického *kettle* – kotel; v originále *Kessel*, což sice znamená totéž, jedná se ale o termín v českých kruzích méně známý – pozn. překl.

3 V českém prostředí kettling opakovaně policie používá proti antifašistickým akcím; naposledy 17. 11. 2016 – pozn. překl.

4.3 Ztráta kontroly

To, že policie chce mít za každou cenu situaci pod kontrolou, samozřejmě neznamená, že se jí to musí podařit. Když se jí situace vymkne z rukou, volí německá policie taktiku přímého útoku těžkooděnců, obzvlášť v Hamburku v kombinaci s nasazením vodních děl. Cílem je vytlačit dav od určitého bodu, například vztyčené barikády, rozehnat je do postranních ulic a zvrátit situaci ve svůj prospěch, kdy BFE vyrazí „posbírat“ vytipované lidi.

Pamatujte si, že čelní útoky jsou především **zastřašovací taktika**. Německá policie má totiž zkušenost, že padesát policajtů běžících na dav s řevem a výhružně mávajícími obuškami snadno zažene na útěk desetinásobek protestujících⁴.

5. Kontrataktiky

Takže jak se proti těmto metodám kontroly bránit? Zprvu je důležité mít na mysli, že počty jsou většinou – a hlavně v případech, jako je summit G20 – na naší straně. 15 000 policajtů nasazených v Hamburku znamená, že jich ve službě stěží bude naráz víc než 5000. Naše počty na druhou stranu snadno půjdou do desetitisíců.

Druhý závěr je nasnadě: **nedejte policii možnost ustavit a udržet kontrolu**. Pokud se začnou policajti lepit na průvod, rozptylte se, změňte rychlost nebo úplně zastavte. Když se budou snažit vmíchat do davu, zablokujte jim přístup (obvykle se nebudou snažit o proražení, aby tím nespustili riot). Pokud vidíte, že se policajti chystají k zajištění lidí, utvořte lidský řetěz⁵. Neskočte na jejich pozornost odvádějící taktiky – mějte jednoho člena afinitní skupiny, který bude sledovat křídla a zadní část pochodu. Převlečte se, pokud si myslíte, že vás zachytily kamery při ilegální akci.

Pokud policie čelně zaútočí na dav, ve kterém jste, **NEUTÍKEJTE**. Opět vytvořte lidský řetěz, zůstaňte klidní a držte pozici nebo **pomalů** ustupujte. Mějte na paměti, že BFE jsou vybaveni a připraveni pro slabé až středně intenzivní střety – ve chvíli, kdy musí čelit pevnému a militantnímu bloku, se jejich taktika hroutí. Během akcí Blockupy v roce 2015 ve Frankfurtu policie zaznamenala během protestu více než 450 trestných činů. Do dnešní doby vinu soudy neprokázaly ani deseti (!) lidem. Proč? Protože policie čelila útokům takové síly, že prostě neměla čas připravit ani provést zatčení.

To, jak čelit konkrétním policejním zbraním, zde popisovat nebudeme. Na internetu jsou jiné a do větší hloubky jdoucí manuály o tom, jak se bránit pepřovému spreji, slznému plynu atd.

⁴ Podobně fungují policejní „hurá útoky“ i v ČR; např. akce tajných fízlů na Klárově 6. 2. 2016 v Praze – pozn. překl.

⁵ V situaci, kdy k zajištění došlo a hlídka se snaží dostat z davu, lze provést „obrácený kettling“, kdy jsou policajti uvěznění v organizovaném davu pomocí lidských řetězů; v ten moment jednak nemohou odvést svou „kořist“, jednak jsou vydáni na milost a nemilost demonstrantům. Taková situace nastala např. na pražské demonstraci 17. 11. 2015 – pozn. překl.

6. Krátce o právu

I zde platí, že na internetu naleznete komplexnější brožury o právních procesech v Německu. Měli byste nicméně znát několik věcí, které souvisejí s policejní taktikou.

- V Německu je kompletní zákaz maskování a nošení ochranných prostředků na veřejných shromážděních. Porušení tohoto zákona je postižitelné až rokem vězení, i když v praxi znamená spíše pokutu ve výši několika set eur. Mezi ochranné prostředky se řadí helmy, plynové masky, lyžařské a plavecké brýle, rukavice s kevlarovými vložkami, ochranné vesty atd. Maskování není přesně definováno, ale obecně lze říci, že se nemaskujete, dokud dva ze tří hlavních bodů na tváři (oči, ústa a nos) zůstávají viditelné. Takže sluneční brýle jsou v pořádku, kdežto šála přes nos a ústa ne. Pamatujte, že zákon se vztahuje i na okolí shromáždění a na dobu po tom, co akci opustíte. To se týká především věcí, které jsou primárně vyrobené s cílem skrýt identitu – například kukly. Triko omotané kolem hlavy takovým předmětem není a nemělo by být až tak problematické. **Každopádně doporučujeme svou identitu skrývat, když se chystáte udělat něco ilegálního.** Je lepší zaplatit několik set eur než čelit vážnějším obviněním.
- Jste povinni mít u sebe průkaz totožnosti – pas nebo občanku – a na policejní výzvu se jím prokázat. Pokud to neuděláte, policie vás může zajistit, dokud nezjistí vaši identitu, což může obnášet i snímání otisků prstů. Pamatujte si, že se nejedná o zatčení a policie vás musí propustit během 24 hodin. Očekávejte, že policie bude v rámci summitu tuto možnost maximálně využívat.
- Před několika týdny prošel nový zákon chránící policajty. I strkanice s nimi – bez ohledu na okolnosti – je tak postižitelná minimálně (!) třemi měsíci vězení. Je zatím nejasné, nakolik bude policie na základě tohoto zákona lidi zatýkat, ale každopádně si při kontaktu s ní dávejte pozor.
- Jako vždy platí: **nemluvte s policií.** Při zadržení jste povinni uvést jméno a příjmení, datum narození, adresu, povolání a rodinný stav. Toť vše. Kromě toho by od vás policie měla slyšet jen „odmítám vypovídat“⁶. To je důležité i proto, že lidé z německých právních aktivistických skupin vás nebudou podporovat, pokud na policii budete mluvit.

6 V originále „I refuse to make a statement“ – pozn. překl.

Uvidíme se v Hamburku!

Anarchistická federace
(afed.cz / afed@afed.cz)

Anglický originál *Know Your Enemy: G20 edition – protest policing in Germany* je dostupný z:
<https://g20tohell.blackblogs.org/2017/05/23/know-your-enemy/>

Překlad a doplnění Lacerta Nigra

Kopírování a šíření vítáno

Červen 2017